

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl předsedou senátu JUDr. Bořivojem Hájkem ve věci

žalobce: **QI investiční společnost, a.s.**, IČ 27911497
sídlem Rybná 682/14, Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Masarykovo nám. 1/II, Jindřichův Hradec

proti

žalované: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupená advokátem Mgr. Josefem Smutným
sídlem tř. Míru 92, Pardubice

**o zaplacení 1.604.594,98 Kč s příslušenstvím,
o zmatečnostní žalobě podané žalovanou proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 26.5.2017, č. j. 18 Co 106/2017-89,**

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 26.5.2017, č. j. 18 Co 106/2017-89, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 26.5.2017, č.j. 18 Co 106/2017-89 Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích potvrdil usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.1.2017, č.j. 106 C 23/2016-77, kterým byl odmítnut odpor žalované proti platebnímu rozkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.5.2016, č.j. 106 C 23/2016-30 pro opožděnost (výrok I). Výrokem II žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem a výrokem III žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení 7.670 Kč.
2. Odvolací soud uzavřel, že odporem napadený platební rozkaz byl dle doručenky založené ve spise doručen žalované do vlastních rukou dne 28.7.2016, a to nikoliv v jejím bydlišti, neboť nejprve byla zásilka uložena doručujícím orgánem (poštou) dne 25.7.2016, když nebyla žalovaná v místě svého bydliště zastižena, a následně byla zásilka převzata žalovanou osobně na poště, přičemž totožnost žalované byla zjištěna z občanského průkazu, který má žalovaná, byť v čísle občanského průkazu došlo při psaní k chybě, když namísto skutečného čísla občanského průkazu [REDAKCE] byl poštou uveden občanský průkaz [REDAKCE], který však neexistuje, a naopak existuje občanský průkaz číslo [REDAKCE], který má žalovaná. Odvolací soud souhlasil se žalovanou, že údaje uvedené v doručence mohly být zpochybněny – jedná se o veřejnou listinu (§ 50f odst. 3 o.s.ř.), u níž není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé. Nicméně okolnosti doručení zásilky (převzetí na poště osobou, jejíž totožnost byla zjištěna dle občanského průkazu, který má žalovaná) svědčí o tom, že zásilka byla doručena žalované do vlastních rukou a žalovaná netvrdila takové skutečnosti, které by shora uvedené skutečnosti mohly zpochybnit. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu o odmítnutí odporu pro opožděnost potvrdil podle § 219 o.s.ř.
3. Žalovaná podala proti uvedenému rozhodnutí krajského soudu žalobu pro zmatečnost podle § 229 odst. 4 o.s.ř. V ní uvedla, že krajský soud, aniž by ve věci nařídil jednání, potvrdil

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

rozhodnutí soudu prvního stupně s tím, že okolnosti doručení svědčí o tom, že zásilka byla žalované doručena do vlastních rukou a že žalovaná netvrdila takové skutečnosti, které by mohly uvedené skutečnosti zpochybnit. Toto odůvodnění však podle žalované není v souladu s obsahem soudního spisu, když žalovaná potřebná tvrzení předložila. Odůvodnění je pak stručné, tvrzená absence skutkových tvrzení není vůbec nijak konkretizována, soud se s jednotlivými tvrzenými skutečnostmi nevypořádal. Odůvodnění je formální. Soud se ani v průběhu řízení, ani v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal s návrhy důkazních prostředků, dokonce se o nich ani nezmínil. Podle žalobkyně takovýto postup vykazuje znaky soudcovské svévole.

4. Žalovaná ve zmatečnostní žalobě tvrdí, že platební rozkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.5.2016, č. j. 106 C 23/2016-30 jí nebyl doručen zákonem předepsaným způsobem, když náhradní doručení je vyloučeno a proto není v právní moci ani není vykonatelný. Žalovaná předložila soudu již v původním řízení relevantní tvrzení a navrhla konkrétní důkazní prostředky k prokázání opaku, tedy toho, že doručenka prokazující převzetí platebního rozkazu žalovanou nebyla žalovanou podepsána a tudíž údaje uvedené na doručence nejsou pravdivé. Žalovaná vytýkala postupu soudu v předchozím řízení, že provedl dokazování a hodnocení listin s vyloučením účastníků řízení a dále neprovedl žalovanou navrhané důkazy, které by prokázaly to, že žalovaná předmětný platební rozkaz osobně nepřevzala, nebyl jí tedy řádně doručen. Žalovaná ke svému tvrzení, že platební rozkaz jí nebyl řádně doručen, tvrdila, že zásilku, která byla adresována žalované, a ve které se měl nacházet předmětný platební rozkaz, převzala od České pošty matka žalované [REDAKCE] starší, která měla v době převzetí platebního rozkazu k dispozici občanský průkaz žalované. Žalovaná k tomu navrhla výslech [REDAKCE] starší a dále tvrdila, že v době, kdy měl být platební rozkaz převzat, se nenacházela v místě svého bydliště, ani se nezdržovala v [REDAKCE], kde mělo dojít k převzetí zásilky, ale v té době se nacházela na chalupě v [REDAKCE], a k tomu navrhla výslech svědkyně [REDAKCE].
5. Žalobce navrhl zamítnutí žaloby pro zmatečnost, odkázal na správné závěry Okresního soudu v Pardubicích i Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, které shodně dovodily, že odpor podaný žalovanou proti platebnímu rozkazu byl podán opožděně.
6. Soud nejprve zkoumal, zda se jedná o žalobu pro zmatečnost přípustnou a zda byla podána včas. Podle § 229 odst. 4 o.s.ř. žalobu pro zmatečnost účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení, jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.
7. Podle § 234 odst. 1 o.s.ř. není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.
8. V dané věci bylo usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 26.5.2017, č. j. 18 Co 106/2017-89 žalované (zástupci žalované) doručeno dne 30.6.2017. Žalovaná žalobu pro zmatečnost podala dne 1.8.2017, tedy v zákonné tříměsíční lhůtě od doručení napadeného usnesení. Žaloba byla podána včas.
9. Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí sp.zn. 28 Cdo 2212/2015 uzavřel „jakkoliv ust. § 229 odst. 4 o.s.ř. výslovně zmiňuje pouze odvolání (jako řádný opravný prostředek) a dovolání (jako mimořádný opravný prostředek), pravidlo upravené v tomto ustanovení se uplatní i v případě rozhodování o odporu, jako řádném opravném prostředku proti platebnímu rozkazu“. Z uvedeného rozhodnutí tedy vyplývá, že i proti rozhodnutí, kterým byl odmítnut odpor proti platebnímu rozkazu pro opožděnost je přípustná zmatečností žaloba podle § 229 odst. 4 o.s.ř. (stejný závěr učinil i Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí sp.zn. 29 Cdo 998/2015).
10. V rozhodnutí sp.zn. 21 Cdo 489/2005 Nejvyšší soud učinil závěr „důvodem žaloby pro zmatečnost podané podle ust. § 229 odst. 4 o.s.ř. je skutkově nebo právně chybný, tj. v rozporu

se zákonem učiněný závěr o tom, že odvolání muselo být odmítnuto nebo že odvolací řízení muselo být zastaveno; žaloba pro zmatečnost není opodstatněná jen tehdy, jsou-li tyto závěry po skutkové a právní stránce v souladu se zákonem“. Dovolací soud k tomu dodal, že v řízení o žalobě pro zmatečnost podané podle § 229 odst. 4 o.s.ř. soud – jak dále vyplývá z výše uvedeného – není vázán nejen právním názorem odvolacího soudu zaujatým v původním řízení (v žalobou napadeném usnesení), ale ani jeho skutkovými zjištěními. V zájmu toho, aby k odmítnutí odvolání pro opožděnost došlo jen v souladu se zákonem, může soud v řízení o žalobě pro zmatečnost zopakovat dokazování provedené v původním řízení (zejména má-li za to, že je třeba důkaz výsledkem účastníků nebo svědků hodnotit jinak než v původním řízení) nebo provést další důkazy, které v původním řízení ani nebyly navrženy. Při právním posouzení věci soud přihlíží nejen k tomu, co bylo zjištěno nebo vyšlo najevo v původním řízení, ale i za řízení o žalobě pro zmatečnost. Z uvedeného vyplývá, že žaloba pro zmatečnost podaná proti usnesení, kterým byl odmítnut odpor proti platebnímu rozkazu pro opožděnost, je důvodná, bude-li zjištěno, že odpor ve skutečnosti opožděn nebyl a že tedy odvolací soud rozhodl o odmítnutí odvolání v rozporu se zákonem, tj. na základě neúplných, nesprávných nebo jiných vadných skutkových zjištění nebo nesprávného právního posouzení věci.

11. S ohledem na uvedené závěry Nejvyššího soudu krajský soud provedl dokazování k otázce způsobu doručení platebního rozkazu. Nejprve zopakoval důkazy hodnocené již v původním řízení, a to zprávu Statutárního města [REDAKCE], ze které zjistil, že žalované byl vystaven občanský průkaz č. [REDAKCE] dne 30.7.2015 s platností do 30.7.2020. U tohoto dokladu nebyla hlášena žádná událost a byl ke dni 28.7.2016 považován za platný. Dále ze zprávy České pošty ze dne 18.1.2017 zjistil, že zásilka, ve které se měl nacházet platební rozkaz, byla předána u přepážky pošty pracovníci pošty [REDAKCE]. Z druhopisu a potvrzení o převzetí ze dne 28.7.2016 vystaveného Českou poštou, že zásilka adresovaná žalované, ve které se měl nacházet předmětný platební rozkaz, byla předána dne 28.7.2016 [REDAKCE]. Stejná skutečnost pak vyplývá i z doručky do vlastních rukou potvrzující převzetí zásilky, ve které se měla nacházet žaloba a platební rozkaz ve věci č. j. 106 C 27/2016-35. Dle této doručky zásilka byla předána osobně [REDAKCE], narozené [REDAKCE], dne 28.7.2016.
12. Z výsledku svědkyně [REDAKCE], narozené [REDAKCE] (prostřednictvím dožádaného soudu), bylo zjištěno, že svědkyně k dotazu, kde se zdržovala dne 28.7.2016 uvedla, že byla u dcery a přebírala tam za ni veškerou poštu. Dcera svědkyni nechala svůj občanský průkaz, poštu svědkyně přebírala jak za dceru, tak za jejího partnera, což činila běžně. Po nahlédnutí do spisu k podpisu na doručence prokazující doručení platebního rozkazu uvedla, že na této doručence je podpis svědkyně, což ví jistě. Svědkyně pak nevěděla jistě, zda zásilku převzala na poště. K místu pobytu žalované svědkyně uvedla, že 28.7.2016 se měla žalovaná zdržovat na chalupě v [REDAKCE], která je asi 110 km vzdálena od [REDAKCE].
13. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] (prostřednictvím dožádaného soudu), bylo zjištěno, že svědkyně se s žalovanou v červenci 2016 společně zdržovala na chalupě u rodičů žalované, kam jezdily pravidelně společně s dětmi. Na chalupu přijela v pondělí, datum přesně neví, bylo to asi 25. července. Jezdí tam vždy pravidelně od pondělí do neděle každý rok. Nejprve tam byla žalovaná se svými dvěma dětmi, za ní přijela svědkyně s dětmi a později přijela i matka žalované se svým manželem. Svědkyně měla žalovanou denně na očích, sama by péči o čtyři děti nezvládla. Matka žalované přijela někdy ke konci týdne, asi ve čtvrtek nebo v pátek. Matka žalované přivezla dopis, ve kterém bylo, že žalovaná dluží za svého bratra peníze. Tuto skutečnost probíraly společně. Svědkyně si myslí, že dluh byl kolem 700.000 Kč. Neví to přesně, bylo to hodně peněz.
14. Podle § 173 odst. 1 o.s.ř. platební rozkaz je třeba doručit žalovanému do vlastních rukou, náhradní doručení je vyloučeno.
15. Podle § 49 odst. 1 o.s.ř. do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.

16. V daném případě žalovaná tvrdila, že jí platební rozkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.5.2016, č. j. 106 C 23/2016-30 nikdy nebyl řádně doručen do vlastních rukou, a proto nemohl být odpor proti tomuto platebnímu rozkazu odmítnut pro opožděnost. Soud se proto zaměřil na zkoumání toho, zda žalované byl uvedený platební rozkaz řádně doručen do vlastních rukou (§ 173 odst. 1 o.s.ř.). V případě, že by platební rozkaz žalované nebyl doručen řádným způsobem, nebylo by možné uzavřít, že by počala běžet žalované zákonná 15denní lhůta pro podání odporu proti platebnímu rozkazu uvedená v § 172 odst. 1 o.s.ř. Z listiny (doručenky typu II do vlastních rukou založené na č.l. 30) vyplývá, že platební rozkaz byl převzat osobou, která se vykazovala jako [REDAKCE] narozená v roce [REDAKCE]. Zásilka byla předána do vlastních rukou. Tato skutečnost nebyla žalovanou sporována, bylo však tvrzeno, že osoba, která převzala zásilku, ve které se nacházel platební rozkaz, nebyla žalovaná, ale její matka [REDAKCE] narozená [REDAKCE]. Toto tvrzení žalované bylo potvrzeno výsledkem svědkyně [REDAKCE] starší narozené [REDAKCE], která po poučení podle § 126 o.s.ř., tedy s vědomím toho, že musí vypovídat pravdu a nic nezamtlčovat, uvedla, že zásilku dne 28.7.2016 převzala za žalovanou, že podepsala převzetí za žalovanou a tvrdila, že podpis na doručence, který prokazoval převzetí zásilky s platebním rozkazem, je jejím podpisem. Toto tvrzení svědkyně pak bylo nepřímě potvrzeno i výsledkem další svědkyně [REDAKCE], která potvrdila tvrzení žalované, že žalovaná se dne 28.7.2016 zdržovala mimo [REDAKCE] na chalupě v [REDAKCE] a že žalovanou v podstatě stále viděla, neboť společně pečovaly o čtyři děti.
17. Z uvedených zjištění krajský soud uzavřel, že žalovaná zásilku s platebním rozkazem dne 28.7.2016 na úřadovně České pošty v [REDAKCE] nepřevzala, neboť tuto zásilku převzala za žalovanou bez plné moci její matka [REDAKCE] starší. Tento závěr vycházel jednak z tvrzení žalované samotné, ale především z výsledku svědkyň [REDAKCE] starší-matky žalované a [REDAKCE]. Při hodnocení důkazu výsledkem svědků krajský soud nehodnotil skutečnosti uváděné svědkyněmi jako nepravdivé nebo účelové. Tato tvrzení byla poskytována žalovanou v podstatě od počátku, tedy již v podaném odporu proti platebnímu rozkazu. Navíc z úřední činnosti soudu je známo, že není vyloučeno, aby žalovanou popsany způsob převzetí zásilky, potvrzený svědkyněmi, byl zcela vyloučenou praxí na pracovištích České pošty.
18. Žalobce pak sice v průběhu řízení navrhl důkaz znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví, kterým měl být zkoumán podpis na doručence prokazující převzetí platebního rozkazu, případně podpis na potvrzení o převzetí (č.l. 51). Žalobce však v průběhu řízení na svém důkazním návrhu netrval a krajský soud neshledal provedení takového důkazu nutné, neboť skutkový stav po provedeném dokazování považoval za řádně zjištěný.
19. Jelikož krajský soud dospěl k závěru, že platební rozkaz Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.5.2016, č. j. 106 C 23/2016-30 nebyl žalované doručen dne 28.7.2016 řádným způsobem a nebyl řádným způsobem žalované doručen ani později, shledal usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 23.1.2017, č. j. 106 C 23/2016-77 i rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 26.5.2017, č. j. 18 Co 106/2017-89 věcně nesprávným a proto je podle § 235e odst. 2 o.s.ř. zrušil.
20. Podle § 235h odst. 2 o.s.ř. bylo-li napadené rozhodnutí pro zmatečnost zrušeno, soud, o jehož rozhodnutí jde, věc jakmile usnesení nabude právní moci, bez dalšího návrhu projedná a rozhodne; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo v původním řízení nebo při projednávání žaloby. Právní názor obsažený ve zrušovacím usnesení je pro nové projednání a rozhodnutí věci závazným. Podle § 235i odst. 1 v novém rozhodnutí o věci rozhodne soud i o náhradě nákladů původního řízení i řízení o žalobě.

Poučení:

Proti tomu usnesení je přípustné odvolání, které lze podat do patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích k Vrchnímu soudu v Praze.

Pardubice 4. prosince 2018

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu